

VAGYONFELOSZTÁS A FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁSBAN A BŰNÜGYI ZÁR ALÁ VÉTEL HATÁLYA ALATT

A zár alá vétel külön határozat nélkül is kiterjed a zár alá vett ingatlan kisajátítása során kártalanításként kapott összegre/Be. 332. § (2) bekezdés/.

A jogi személlyel szemben alkalmazható intézkedés biztosítására elrendelt zár alá vétel hatálya alatt az érintett vagyontárgyra a törvénynek a vagyon felosztására, a felosztás sorrendiségére vonatkozó rendelkezései sem alkalmazhatóak /Cstv. 49/D. § (1) bekezdés, 57. § (1) bekezdés e) pontja/

1. A 2014.június 18.napján előterjesztett hitelezői kérelem alapján az adós ellen indult felszámolási eljárás kezdő időpontja 2015.július 1.
2. A Veszprémi Járásbíróság 2016.április 12-én kelt végzésével a Veszprém Megyei Főügyészség indítványának helyt adva az adós tulajdonában álló V.belterület 1(...)/14.hrsz-ú telephely 1/1 tulajdoni illetőségére, a Z. külterület 2(..).hrs-ú kivett közút megnevezésű ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségére, a Z.külterület 3(..).hrs-ú kivett ipartelep megnevezésű ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségére 583.532.106 forint erejéig zár alá vételt rendelt el. A Veszprémi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság ítéletével az adóssal szemben 350.000.000 forint pénzbírságot szabott ki, melynek biztosítására a Veszprémi Járásbíróság végzésével elrendelt zár alá vételt fenntartotta. A Győri Ítéltábla a 2018.október 16.napján kelt ítéletével az adóssal szemben kiszabott pénzbírság összegét 200.000.000 forintra csökkentette, a zár alá vételt a Z. külterület 2(..).hrs-ú kivett közút megnevezésű ingatlanon fennálló 1/1 tulajdoni illetőségre és a 3(..).hrs-ú kivett ipartelep megnevezésű ingatlanon fennálló 1/1 tulajdoni illetőségre fenntartotta. Az elsőfokú bíróság 2016.november 15-én kelt végzésével a felszámolási eljárást a Veszprémi Törvényszék előtt folyamatban lévő büntető ügyben hozott határozat jogerőre emelkedéséig, illetve a büntető eljárás során alkalmazott intézkedés végrehajtásának befejezéséig felfüggesztette.
3. A kifogást előterjesztő hitelező határidőn belül bejelentett összesen 33.494.634 forintos hitelezői igényét a felszámoló 2015.július 28.napján úgy igazolta vissza, hogy abból 30.327.861 forint az 1991. évi XLIX. törvény Cstv. 49/D.§ (1) bekezdése szerinti kategóriába, 1.284.029 forint, valamint 200.000 forint a Cstv. 57.§ (1) bekezdés f) kategóriájába, 1.682.744 forint a Cstv. 57.§ (1) bekezdés g) kategóriájába tartozik. A Cstv. 49/D. § (1) bekezdése szerint minősülő hitelezői igény biztosítékként az adós tulajdonában álló Zirc külterület 03.hrsz-ú ingatlanra hitelező javára bejegyzett jelzálogjogok szolgálnak.
4. A felszámoló 2019.február 25-i beadványában a Z.külterület 2(..).hrs-ú és a 3(..).hrs-ú ingatlanok 1/1 arányú tulajdonrészére elrendelt zár alá vétel feloldását kérte a Veszprémi Törvényszéktől. A Veszprémi Törvényszék 2019.április 5-én kelt megkeresésében a szükséges intézkedések megtételét kérte a Veszprém Megyei Főügyészségtől arra hivatkozva, hogy a büntető eljárás és a végrehajtási eljárás irataiból megállapíthatóan a másodfokú büntető eljárás időtartama alatt a Veszprém Megyei Kormányhivatal a 2018. április 9. napján meghozott határozatával a Zirc 2(..).hrs. alatt kivett közút megjelölésű ingatlant az Zirc 2(..)/1. és 2(..)/2.hrsz. alatti területekre

megosztotta, majd a 2(..)/1.hrsz. alatti ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát Z. Város Önkormányzatának részére kisajátította. E határozatot a közigazgatási hatóság a büntető ügyben zár alá vételt elrendelő bírósággal nem közölte, a hatósági határozat a jogerős bírósági döntés ellenében, a bűnügyi zárlat törléséről rendelkező bírósági határozat hiányában törölte a jogerősen bejegyzett zár alá vételt az ingatlan megosztásával és részbeni kisajátításával, a zár alá vételt teljesen kiüresítve. A Veszprém Megyei Főügyészség válaszában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2013. évi V.tv. (Ptk.) a 2007. évi CXXII.tv. (Kstv.) az 1997. évi CXLI.tv. (Inyvtv.), valamint az annak végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII.29.) Fvm.rendelet szabályainak egybevetéséből következően a megyei kormányhivatal nem sértett jogszabályt, amikor határozatában a Z. külterület 2(..)/1.hrsz-ú ingatlan vonatkozásában a zár alá vétel megszüntetéséről rendelkezett és egyidejűleg a zár alá vételt a 2(..)/2.hrsz-ú ingatlan vonatkozásában fenntartotta.

5. A felszámoló 2019.október 18-án értesítette a Veszprémi Törvényszék bevételi csoportját, hogy a határidőben benyújtott hitelezői igényét 200.165.000 forint összegben a Cstv. 6/A. § (8) bekezdése alapján kiszabott pénzbírságra tekintettel a Cstv. 57.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti kategóriában vette nyilvántartásba. A felszámoló 106.sorszám alatt kérte a törvényszék tájékoztatását azzal kapcsolatban, hogy a Z. 2(..)/1.hrsz-ú ingatlan vonatkozásában lefolytatott kisajátítási eljárás során megállapított 1.809.710 forintos a Veszprémi Törvényszék bírói letéti csoportjának számlájára megfizetett kártalanítási összeg bűnügyi zár alatt van-e, vagy az adós részére kiutalható, az mennyiben képezi a felszámolási vagyon részét, a felszámoló azzal elszámolhat-e a zálogjogos hitelező felé. Az elsőfokú bíróság a 107.sorszám alatti végzésében tájékoztatta a felszámolót, hogy a 2017. évi XC.tv. (Be.) 329. § (6) bekezdésének, 332. § (4) bekezdésének és 333. § (2) bekezdésének együttes értelmezéséből levezethetően a kisajátított ingatlan megváltási árára a zár alá vételt elrendelő határozat hatálya külön határozat nélkül is kiterjed. Ezen összeg a biztosított hitelező igényének kielégítésére addig nem használható fel, amíg a büntető bíróság ítélete szerint az állam javára fizetendő összegek nincsenek kiegyenlítve.
6. A zálogjogos hitelező a 2019. december 20.napján előterjesztett, a Cstv. 51.§ (1) bekezdésére alapított kifogásában kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felszámolóbiztosnak a 2019. december 4-i levelébe foglalt intézkedése, mely szerint a kisajátítással kapcsolatos összeget nem áll módjában a zálogjogos hitelező részére kifizetni, a Cstv. 6/A. § (8) bekezdésébe, a Cstv. 49/D. § (1) bekezdésébe, valamint a Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontjába ütközik. Kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze a felszámolót a Cstv. 49/D. § alapján a zálogtárgy helyébe lépett 1.809.710 forint kártalanítási összeg haladéktalan elszámolására a hitelező felé. Arra hivatkozott, hogy a felszámoló tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az adóst terhelő pénzbírság miatt a hitelező Cstv. 49/D. § (1) bekezdése szerint minősülő igénye a zálogtárgyból nem elégíthető ki. A Cstv. 6/A. § (1) és (2) bekezdése alapján a felszámolás felfüggesztése a büntető ügyben eljáró bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig tart. Kifejtette, hogy a Cstv. 6/A. § (8) bekezdésére, valamint a Cstv. 57.§ (1) bekezdés e) pontjában írtakra figyelemmel a felszámolás folytatása mellett a Magyar Állam pénzbírság igényének besorolása a zálogtárgy terhére történő privilegizált hitelezői kielégítést nem akadályozza, az ezzel ellentétes álláspont és intézkedés jogellenes.
7. Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott 2.sorszám alatti végzésével a kifogást elutasította. Végzésének indokolásában rögzítette, hogy a Cstv. 6/A. § (6) bekezdése

szerint a zár alá vett vagyon, vagyonrész, illetve vagyontárgy nem vonható be a vagyonfelosztásba. Rámutatott, hogy a 2001. évi CIV.tv. 11. § (5) bekezdése szerint, ha a felszámoló kérelmére a büntető ügyben eljáró bíróság, vagy a vádirat benyújtása előtt az ügyészség a zár alá vétel tárgyának értékesítését engedélyezi, az erről szóló határozatban a zár alá vételt arra az összegre korlátozza ami a jogi személlyel szemben előre láthatóan alkalmazásra kerülő pénzbírság végrehajtását fedezni fogja. A zár alá vétel tárgya helyébe a bíróság, illetve az ügyészség által meghatározott összeg lép. A Be. 332. § (2) bekezdéséből, valamint a Cstv. 6/A. § (7) bekezdéséből következően a zár alá vétel szabályai nem csak az értékesítésből származó vételárra, hanem a kisajátításra tekintettel fizetett kártalanítási összegre is vonatkoznak. Ez pedig azt eredményezi, hogy a 2001. évi CIV.tv. 26. § (6) bekezdésében írtakra is figyelemmel a felszámoló nem követett el jogszabálysértést, mert a Cstv. 6/A. § (8) bekezdése csak akkor alkalmazható, ha a zár alá vett vagyon értékesítéséből származó bevétel nem fedezte a büntető eljárásban az adós terhére megállapított az állam javára fizetendő összeget.

8. Az elsőfokú végzés ellen a hitelező terjesztett elő fellebbezést, amelyben a 2016.évi CXXX.tv. (új Pp.) 371. § (1) bekezdés a) pontjára és az új Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a támadott elsőfokú határozat megváltoztatását és a kifogásnak való helyt adást kérte azzal, hogy a felmerült eljárási költségek viselésére az ítéltábla a pervesztes adóst kötelezze. Kérte, hogy az ítéltábla az új Pp. 369. § (3) bekezdése alapján bírálja felül az elsőfokú végzés anyagi jognak való megfelelőségét és az új Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint a megállapított tényekből eltérő jogi következtetést vonjon le, mivel az elsőfokú végzés nem felel meg az 1959. évi IV.tv. (rPtk.) 251.§-ában, a Cstv. 6/A. § (8) bekezdésében, a Cstv. 49/D. § (1) bekezdésében és a Cstv. 57.§ (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság csak olyan jogszabályi rendelkezésekre hivatkozott a végzésében, amelyek saját álláspontját támasztják alá és nem vette figyelembe a kifogásoló által hivatkozott jogszabályhelyeket, azokra indokolásában egyáltalán nem reflektált. Fenntartotta, hogy téves az a felszámolói álláspont, miszerint az adóst terhelő pénzbírság miatt a zálogjogos hitelezőnek a Cstv. 49/D. § (1) bekezdés szerinti igénye a zálogtárgyból nem elégíthető ki. Állította, hogy ez a jogértelmezés az rPtk. 251. § (1) bekezdésével is ellentétes. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság döntése sem tartalmaz olyan jogszabályi rendelkezést, mely alapján a pénzbírság és büntető költség jogosultjának igénye megelőzhetné a zálogjogi igényeket. A Cstv. 6/A. § (1) és (2) bekezdése alapján a jelen ügyben a felszámolás folytatását kell elrendelni, a Magyar Állam pénzbírságra vonatkozó hitelezői igényét pedig a Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontja szerint kell besorolni és kielégíteni. Ez pedig nem akadályozhatja a zálogjogos hitelező hitelezői igényének kielégítését.

A felszámoló a fellebbezésre észrevételt nem tett.

9. A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

10. Előjáróban rögzíti az ítéltábla, hogy a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján a jelen eljárásban az új Pp. 630.§ (1) bekezdéséből következően az 1952.évi III.tv. (rPp.) szabályai az alkalmazandók. Ugyan ügyviteli szempontból a kifogásolási eljárás önálló ügyszámra kerül, de a felszámolási eljárás egységes egészet képez, a kifogásolási eljárás nem tekinthető olyan önálló új eljárásnak, amely az új Pp. alkalmazását lehetővé tenné az új Pp. 630. § (1) bekezdése alapján. Erre figyelemmel a fellebbezésben a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörrel kapcsolatos jogszabályi hivatkozások,

a fellebbezési kérelem eljárásjogi jogalapjaként meghivatkozott jogszabályhelyek a jelen eljárásban nem alkalmazhatók. Mindemellett az megállapítható, hogy a fellebbezés tartalmilag az elsőfokú végzés megváltoztatására irányult.

11. Az ítélet tábla a fellebbezésben írtakra figyelemmel szükségesnek tartja azt is kiemelni, hogy a Cstv. 51.§ (1) bekezdéséből következően a kifogásolási eljárásban a kifogást előterjesztő hitelezővel szemben álló ellenérdekű félnek nem az adós, hanem a felszámoló tekinthető, így a hitelező esetleges nyertessége esetén sem kötelezhető az adós az első- illetve másodfokú eljárás költségeinek megfizetésére.
12. Ami a fellebbezés érdemét tekintti, az ítélet tábla teljeskörűen osztja az elsőfokú bíróság végzésében kifejtetteket, azokat megismételni nem kívánja, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni:
13. A Cstv. 6/A.§ (1) és (2) bekezdése szerinti a felszámolási eljárás felfüggesztése teljes mértékben nem azonosítható az rPp.152.§-a szerinti felfüggesztéssel. A felszámolási eljárás felfüggesztése nem jelenti azt, hogy a teljes felszámolási eljárás folyamata megszakad, mindössze azt eredményezi, hogy a Cstv. 6/A.§ (1) bekezdése szerinti felfüggesztés esetén a zár alá vett vagyontárgy nem értékesíthető, a felszámolási eljárás nem fejezhető be.
14. Amint azt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette, a Cstv. 6/A.§ (6) bekezdéséből következően a felszámolónak mindössze arra van lehetősége, hogy a zár alá vétel korlátozása érdekében kérelmet nyújtson be az ügyészhez, illetve a büntető ügyben eljáró bírósághoz. A zár alá vett vagyontárgy a zár alá vétel megszűntéig azonban a Cstv. 6/A.§ (6) bekezdéséből következően a vagyonfelosztásba nem vonható be. Amíg tehát egy vagyontárgy a zár alá vétel hatálya alatt áll, addig azzal kapcsolatban fel sem merülhet az a kérdés, hogy a felszámoló a vagyonfelosztás során abból milyen hitelezőket, milyen sorrendiség figyelembe vételével elégítsen ki, a vagyontárgyból való kielégítés során a zálogjogosult a többi hitelezőhöz képest mennyiben élvez elsőbbséget.
15. Helytálló az az elsőbírői álláspont is, hogy a kisajátítás során kártalanításként kapott összeg a Be. 332. § (2) bekezdéséből következően a kisajátítással érintett ingatlan helyébe lép, amelyre a zár alá vétel külön határozat nélkül is kiterjed. A Be. 332. § (2) bekezdése ugyan a kisajátítási eljárást külön nem nevesíti, de – amint azt az elsőfokú bíróság 6.Fpk.19-14-000248/107.szám alatti végzésébe foglalt tájékoztatás is tartalmazza - a Be. 329. § (6) bekezdéséből, 332.§ (2) bekezdéséből és 333. § (4) bekezdéséből következően e jogszabályhelyek együttes értelmezése oda vezet, hogy a kisajátítási kártalanításként kapott összegre a zár alá vétel erre vonatkozó külön határozat hiányában is kiterjed.
16. Önmagában helyes az a fellebbezésben kifejtett az az álláspont, ami szerint a Cstv. 49/D. § (1) bekezdése szerinti igény megelőzi a Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontja szerinti hitelezői igényt. A hitelezői igények kielégítési sorrendjére vonatkozó jogszabályi hivatkozás azonban csak a felosztható vagyontárgy vonatkozásában értelmezhető, a korábban kifejtettek szerint pedig - amint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - a zár alá vétel hatálya alatt álló vagyontárgy vonatkozásában a vagyonfelosztás nem végezhető el, így a Cstv-nek a vagyontárgy felosztására, a felosztás sorrendiségére vonatkozó rendelkezései sem alkalmazhatóak. A fellebbezésben hivatkozott rPtk. 251. § (1)

bekezdése úgy rendelkezik, hogy a zálogjogosult a zálogtárgyból – törvény eltérő rendelkezése hiányában – más követeléseket megelőző sorrendben kielégítést kereshet, ha a kötelezett nem teljesít. A „törvény eltérő rendelkezése hiányában” kitétel éppen arra utal, hogy a jelen esetben a Cstv. 6/A. § (6) bekezdése az az eltérő törvényi szabályozás, ami lehetővé teszi, hogy a zár alá vett zálogjoggal terhelt vagyontárgyból való kielégítés során a zálogjogosult jogai ne élvezzenek elsőbbséget.

17. Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság végzését a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 259. § és 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Győri Ítélőtábla Fpkhf.IV.25.086/2020/2.szám